

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514210832
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Záleská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3514210832.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Záleskej a členov senátu JUDr. Ivce Čelkovej a Mgr. Ivana Kubínyiho v spore žalobcu AB 2 B. V., so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ XXXXXX, Holandské kráľovstvo, registračné číslo: 572 79 667, právne zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO 47 234 679, proti žalovanej Z. L., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt L. XX, XXX XX W., o zaplatenie 1 174,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 4C/274/2015-63 zo dňa 28. novembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

2. Podanou žalobou sa žalobca proti žalovanej domáhal uloženia povinnosti zaplatiť sumu vo výške 1 174,87 eur, vyčíslený ročný úrok z omeškania vo výške 90,18 eur a úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1 174,87 eur od 14.11.2014 do zaplatenia z titulu uzavretej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo výške 1 800 eur medzi právnym predchodcom žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., IČO 36 234 176, a žalovanou dňa 8.11.2010. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 60 pravidelných splátkach po 59,43 eur, v celkovej sume 3 565,80 eur. Žalobca žiadal náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, bola zo strany právneho predchodcu žalobcu vyzvaná listom zo dňa 29.11.2013 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostával z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Podanou žalobou si žalobca zosplatený zmluvný úrok, upomienku a zmluvné pokuty neuplatnil.

3. Uznesením č.k. 4C/274/2015-44 zo dňa 11.01.2017 súd prvej inštancie rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom žalobcu AB 2 B.V., so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, registračné číslo: 572 79 667.

4. Žalovaná sa podaním, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 21.9.2016, vyjadrila tak, že si je vedomá nesplneného záväzku voči žalobcovi. Bola v tom, že tento záväzok už spláca Intrum Justitia Slovakia s.r.o. Navrhla uhradenie dlhu v splátkach, nakoľko jej finančná situácia nedovoľuje uhradiť celý dlh naraz.

5. Súd prvej inštancie sa oboznámil s vyjadrením strán sporu a vykonal dokazovanie listinami, z ktorých zistil (skutkový stav), že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo dňa 8.11.2010 k uzavretiu zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1 800 eur. Predmetný úver sa žalovaná zaviazala splatiť v pravidelných splátkach po 59,43 eur mesačne v počte 60 splátok. Ročná úroková sadzba bola stanovená vo výške 28,52 % a RPMN od 35,0 % do 36,9 %, priemerná hodnota RPMN 18,09 % a celkové náklady žalovanej stanovené vo výške 1 765,80 eur. Poplatok za vedenie účtu vo výške 1,99 € bol zahrnutý v splátke. Prvá splátka bola splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, ostatné 15. deň v kalendárnom mesiaci, v ktorom bola splatná prvá splátka. Pri uvedení ročnej percentuálnej miery nákladov je uvedená vysvetlivka, podľa ktorej presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a klient súhlasí s tým, že presná výška RPMN mu bude oznámená veriteľom po poskytnutí úveru. Súčasťou zmluvy boli úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad súd prvej inštancie zistil, že žalovaná vyčerpala úver jednorazovo dňa 10.11.2010 vo výške 1 800 eur. Žalovaná úver splácala postupnými úhradami v období od 18.1.2011 do 19.6.2013, kedy zaplatila riadnu poslednú splátku, pričom uhradila celkom sumu 1 998,33 eur. Z uvedeného prehľadu ďalej vyplýva, že veriteľ pristúpil k zosplateniu úveru ku dňu 29.11.2013. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú dňa 29.11.2013 k splateniu celého úveru v dôsledku jej omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Dlžná čiastka bola vo výške 1 447,40 eur, ktorú mala žalovaná zaplatiť najneskôr do 15 dní od odoslania predmetnej výzvy na bankový účet veriteľa.

6. Zistený skutkový stav posúdil súd prvej inštancie podľa § 52 ods. 1, 2, § 517 ods. 1 prvá veta, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predmetná úverová zmluva vzhľadom na jej obsahové náležitosti je spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ poskytol žalovanej, ktorá nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti (teda v postavení spotrebiteľa) finančné prostriedky, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v splátkach. Podporne platí na daný vzťah aj úprava § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Súd prvej inštancie zistil, že úverová zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti v zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, pretože neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, konkrétny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, konkrétne termíny (splatnosť) jednotlivých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré spolu tvoria mesačnú splátku. Súd prvej inštancie poukázal na to, že zmyslom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy je, aby bol spotrebiteľ už pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere informovaný o tom, v akých termínoch splatnosti je povinný uhrádzať jednotlivé splátky spotrebiteľského úveru a presne do kedy mu táto povinnosť (splácať istinu, úroky a iné poplatky) bude trvať. Pokiaľ ide o údaj týkajúci sa konečnej splatnosti úveru, vyžaduje sa, aby sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere nachádzala časová špecifikácia konečnej splatnosti úveru vo forme uvedenia konkrétneho dňa, pričom je úlohou poskytovateľa úveru - veriteľa, aby vstupné údaje (ako sú: deň poskytnutia úveru, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok) matematicko - logickými postupmi premietol do konkrétneho časového údaja, ktorý bude predstavovať deň konečnej splatnosti úveru. Nepostačí len uvedenie celkového počtu splátok, ktoré by mali byť uhrádzané mesačne. Konštatoval, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje konkrétny údaj o konečnej splatnosti úveru alebo konkrétne termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nemôže byť tento nedostatok odstránený tým, že sa veriteľ odvolá na skutočnosť, že z úverovej zmluvy vyplýva počet splátok, ktoré je žalovaná povinná žalobcovi zaplatiť, takže z tohto údaja si vie spotrebiteľ dostatočným spôsobom sám určiť deň konečnej splatnosti úveru. K dojednaniu výšky ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve v podobe intervalu (RPMN od 35,0 % - 36,9 %) súd prvej inštancie uviedol, že takéto dojednanie RPMN znemožňuje spotrebiteľovi, aby si za daných okolností mohol zo zmluvy zistiť, ktorá hodnota v rámci intervalu je aktuálna. Stav neistoty spotrebiteľa ohľadom takéhoto určenia výšky RPMN zostáva zachovaný a nevylučuje sa možnosť zavádzania spotrebiteľa. Pre dodávateľa sa tak vytvára priestor, aby si vybral takú hodnotu z určeného intervalu, vrátane maximálnej, ktorá je pre neho výhodná, pričom výber tejto hodnoty bude pre spotrebiteľa nepreskúmateľný, nakoľko spotrebiteľ nebude vedieť objektívne zistiť, ktorú hodnotu RPMN veriteľ nakoniec použije. Pretože v predmetnej úverovej zmluve nie je uvedený konkrétny údaj o výške RPMN, doba trvania zmluvy a najmä termín konečnej splatnosti úveru, ale ani výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa majú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, považuje sa poskytnutý

úver podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného vzniklo žalobcovi právo na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru, bez úrokov, poplatkov, zmluvných pokút, upomienok. Žalovaná mala tak povinnosť vrátiť žalobcovi len hodnotu poskytnutého úveru, teda sumu 1 800 eur. Z tejto sumy pred podaním žaloby zaplatila žalovaná 1 998,33 eur, takže jej dlh voči žalobcovi bol zaplatený, resp. preplatený o 198,33 eur. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnila, resp. jej žiadne trovy konania nevznikli.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Uviedol, že nesúhlasí s odôvodnením zamietnutia žaloby, ktoré súd prvej inštancie uviedol v odseku 15. odôvodnenia a zastáva názor, že predmetná úverová zmluva je vyhotovená korektne a obsahuje všetky povinné náležitosti upravené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. a rozsudok Súdneho dvora zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 tvrdil, že spôsob akým veriteľ určil dĺžku trvania v zmluve o úvere nemôže v žiadnom prípade spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ak súd prvej inštancie rozhodol o sankcii za absenciu tejto náležitosti tak, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, je nutné takúto sankciu v súlade s rozsudkom Súdneho dvora považovať za neprimeranú. V tejto súvislosti dal žalobca odvolaciemu súdu do pozornosti rozsudky Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 15.1.2018 sp.zn. 10Csp/90/2017, Okresného súdu Poprad zo dňa 21.11.2017 sp.zn. 17Csp/158/17, Okresného súdu Lučenec zo dňa 16.10.2017 sp.zn. 13Csp/132/2017, Okresného súdu Senica zo dňa 21.3.2018 sp.zn. 9Csp/188/2017. Žalobca ďalej tvrdil, že v úverovej zmluve je hodnota RPMN uvedená správne. Zákon č. 129/2010 nestanovuje v § 9 ods. 2 písm. j/, že táto hodnota musí byť uvedená jednoznačne jedným konkrétnym číslom. Rozhodovacia prax jednotlivých súdov ohľadom náležitostí úverových zmlúv je rozdielna. Žalobca však nepovažuje hodnotu RPMN za neuvedenú, nakoľko rozmedzie je zanedbateľné. Okrem toho bola žalovanej zaslaná aj presná hodnota RPMN v závislosti odo dňa, kedy došlo k reálnemu načerpaniu finančných prostriedkov, s čím žalovaná ako klient súhlasila. Na základe úverovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý bezúčelový úver prevodom na bankový účet. Nakoľko medzi zaslaním úverovej zmluvy na podpis klientovi a dorúčením podpísaného vyhotovenia späť uplynie niekoľko dní, žalobca mal záujem poskytnúť klientovi korektne presnú a reálnu hodnotu RPMN. Poukázal na názory uvedené v rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 21.3.2018 sp.zn. 9Csp/188/2017 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/24/2017. Čo sa týka dodržania zákonnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., je podľa názoru žalobcu táto náležitosť uvedená v úverovej zmluve v súlade so zákonným ustanovením. Tento názor je vyjadrený aj v rozsudku Súdneho dvora zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 (bod 52. - 58. rozsudku). Citované body tohto rozsudku znamenajú, že vzhľadom na skutočnosť, že smernica 2008/48/ES obsahuje úplnú harmonizáciu pokiaľ ide o náležitosti spotrebiteľskej zmluvy o úvere uvedené v čl. 10 ods. 2, členské štáty nie sú oprávnené vo svojej vnútroštátnej úprave vyžadovať náležitosti nad rámec náležitostí uvedených v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES. Na tomto mieste sa žalobca dovoľával výkladu § 9 ods. 2 písm. k/ v súlade s princípom eurokonformného výkladu právnej normy, t.j. v súlade so smernicou tak, aby sa zabezpečil reálny účinok smernice k cieľu vytvoriť skutočný vnútorný trh. Judikatúra Súdneho dvora ustanovuje povinnosť členským štátom EÚ interpretovať svoje národné právo v súlade so smernicami (C-106/77 Simmenthal, C-14/83 Colson and Kamann, C-106/89 Marleasing, C-397/01 Pfeiffer a iné). V súvislosti s výškou, počtom a s termínmi splátok istiny, úrokov a iných poplatkov poukázal žalobca aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.2.2018 sp.zn. 3Cdo 146/2007. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením tohto zákonného ustanovenia odstráni možnosť rôzneho výkladu tohto ustanovenia, ktorú bolo možné preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. V tejto súvislosti dal žalobca do pozornosti rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 15.1.2018 sp.zn. 10Csp/90/2017. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

9. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 23.3.2019 k odvolaniu žalobcu uviedla, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie súhlasí v celom rozsahu.

10. Vyjadrenie žalovanej bolo žalobcovi doručené dňa 25.6.2019. Žalobca právo na ďalšie vyjadrenie nevyužil.

11. Súdne konanie o žalobe žalobcu proti žalovanej o splnenie peňažnej povinnosti začalo dňa 26.11.2014 doručením žaloby súdu prvej inštancie podľa § 82 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.) v znení neskorších predpisov.

12. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

13. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

14. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

15. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP a § 262 ods. 1 CSP, že spíňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

16. Odvolací súd postupoval v odvolacom konaní v súlade s prechodným ustanovením § 470 ods. 1 CSP podľa tohto zákona, pričom v súlade s § 470 ods. 2 CSP posudzoval procesné podmienky, úkony súdu a strán sporu do 30.6.2016 podľa v tom čase platného a účinného zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov. Odvolací súd tak rešpektuje základné princípy CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov a naplnenie princípu právnej istoty odvolacieho konania, ktoré začalo za platnosti a účinnosti skoršej úpravy procesného práva (článok 2 ods. 1, 2 CSP).

17. V rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP (viazanosť rozsahom odvolania), viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, vrátane svojho oprávnenia preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok z úradnej povinnosti podľa § 380 ods. 2 CSP, odvolací súd preskúmal vec a dospel k záveru, že napadnutý výrok I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, a dňa 19.5.2020 verejne vyhlásil vo veci rozsudok za dodržania postupu podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP, keď oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

18. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednávania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (8.11.2010) žalobu o splnenie peňažnej povinnosti zamietol a žalovanej ako úspešnej strane sporu nepriznal proti žalobcovi nárok náhradu trov konania.

20. V odseku 5. odôvodnenia rozsudku uviedol súd prvej inštancie zistený skutkový stav, pri ustálení ktorého vychádzal najmä z obsahu úverovej zmluvy zo dňa 8.11.2010 (č.l. 4 spisu) ako listiny, ktorou vykonal dokazovanie. Odvolací súd sa oboznámil s úverovou zmluvou a jej obsah preukazuje, že dňa 8.11.2010 uzatvorila spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO 36 234 176, zastúpená splnomocneným zástupcom, a Z., vdova, dôchodkyňa, s výškou dôchodku 450 eur mesačne, úverovú zmluvu na poskytnutie (body 41. - 58. tlačiva úverovej zmluvy týkajúce sa úveru a jeho výplaty) bezúčelového úveru v celkovej výške 1 800 eur, v celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom 3 565,80 eur, s mesačnou splátkou 59,43 eur, s počtom splátok 60, s ročnou úrokovou sadzbou 28,52 %, s RPMN od 35 % po 36,9 % *, s priemernou hodnotou RPMN 18,09 %, pri celkových nákladoch spotrebiteľa 1 765,80 eur, s termínmi splatnosti splátok **, s poplatkom za vedenie účtu (zahnutý v splátke) 1,99 eur, s bezúročným obdobím hlava 5 § 6, so spôsobom úhrady splátok bankovým prevodom, s lehotou splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, so spôsobom výplaty klientovi bankovým prevodom klientovi, s poplatkom za poskytnutie úveru 0 eur, s číslom bankového účtu klienta 0037140787, kód banky 0900, v ktorej klient a spoločnosť uzavreli dohodu o možnosti zmeny výšky s počtu splátok Áno, s poplatkom za možnosť zmeny výšky a počtu splátok (zahnutý v splátke) 0,30 eur. Medzi bodmi 53. - 54. a bodom 55. úverovej zmluvy sa nachádza vysvetlivka k RPMN od 35 % po 36,9 % *, kde pri * obsahuje úverová zmluva text : Presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Vo vysvetlivke k termínom splatnosti splátok ** obsahuje úverová zmluva text : Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný dňom v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.

21. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo sporné, že veriteľ mal pri vzniku záväzkového vzťahu postavenie dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a dlžník mal postavenie spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Úverová zmluva je nielen spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Z odseku 15. odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci dospel k názoru, že úverová zmluva nemá náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/, j/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a pre absenciu týchto náležitostí je potrebné úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/ citovaného zákona. Pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru mala žalovaná povinnosť vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru 1 800 eur. Žalovaná pred podaním žaloby zaplatila veriteľovi sumu 1 998,33 eur, čím úver, na vrátenie ktorého vznikol žalobcovi nárok, preplatila o sumu 198,33 eur.

22. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že úver, poskytnutý veriteľom žalovanej na základe úverovej zmluvy zo dňa 8.11.2010, sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. K tomu, aby mohol byť prijatý záver, že veriteľovi vznikli proti žalovanej nároky uplatnené žalobou čo do sumy 1 174,87 eur s príslušenstvom, musí úverová zmluva ako zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať všetky povinné náležitosti podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože absencia len niektorej z nich má zákonný následok podľa § 11 ods. 1, 2 predmetného zákona, podľa ktorého sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie úijné právo, bolo v konaní pred súdom prvej inštancie plne opodstatnené ex offo skúmanie splnenia povinnosti tvrdenia a s ňou súvisiacou dôkaznou

povinnosťou na strane dodávateľa podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. Bolo preto povinnosťou žalobcu nielen tvrdiť, ale aj preukázať, že úverová zmluva zo dňa 8.11.2010 spĺňa zákonné podmienky, a to aj v súlade s únijmým právom.

24. Súdny dvor EÚ (šiesta komora) v rozsudku zo dňa 19. decembra 2019 vo veci C-290/19, RN proti Home Credit Slovakia a.s., rozhodol, že článok 10 ods. 2 písm. g/ smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, zmenenej smernicou Komisie 2011/90/EÚ zo 14. novembra 2011, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN vyjadrená nie ako jedna konkrétna hodnota, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu. Tento rozsudok Súdneho dvora EÚ sa priamo týka nielen právneho predchodcu žalobcu, pôvodného veriteľa, s ktorým žalovaná uzatvorila úverovú zmluvu, ale dáva jednoznačnú a priamu odpoveď na jednu z náležitostí tejto zmluvy, ktorej absencia alebo rozpor so zákonom, postačuje na záver o bezúročnosti a bezplatkovosti poskytnutého úveru podľa § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ žalobca v súvislosti s dohodnutou hodnotou RPMN argumentoval, že zákon č. 129/2010 Z.z. nestanovuje v § 9 ods. 2 písm. j/, že táto hodnota musí byť uvedená jednoznačne jedným konkrétnym číslom, že hodnota RPMN je uvedená správne a rozpätie RPMN je zanedbateľné, uvedené aj s poukazom na rozdielne rozhodovacie prax súdov ohľadne tejto náležitosti, odvolací súd uvádza, že tento názor žalobcu a jeho argumentácia týkajúca sa hodnoty RPMN, neobstojí. Súdny dvor EÚ v predmetnom rozsudku, najmä v bode 31 odôvodnenia, konštatoval, že ak by bolo prípustné upraviť v zmluve i úvere RPMN nie ako jednu konkrétnu hodnotu, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu, nebolo by splnené kritérium zrozumiteľnosti a stručnosti stanovené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48. Toto kritérium je pritom podstatné na to, aby mohol spotrebiteľ tak, ako to uvádza odôvodnenie 31 tejto smernice, poznať svoje práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere. Použitie takéhoto rozpätia totiž môže nielen sťažiť posúdenie celkových nákladov úveru, ale tiež môže uviesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o skutočný rozsah jeho záväzku. Vo význame a dôležitosti názoru Súdneho dvora EÚ, je bez významu na právne posúdenie veci o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, že žalovaná súhlasila v rámci dohodnutej hodnoty RPMN od 35 % po 36,9 % (bod 47. tlačiva úverovej zmluvy), že presnú výšku RPMN jej spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru.

25. V súlade s vyššie uvedeným odvolací súd konštatuje, že v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku I. jeho rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu.

26. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu ako aj u žalovanej. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu. Žalovanej ako plne úspešnej strane sporu by patril podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovanej v konaní pred súdom prvej inštancie trovy konania nevznikli, preto ak súd prvej inštancie žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, vyhodnotil odvolací súd jeho rozhodnutie ako správne.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovanej ako úspešnej strane sporu patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Rovnako, ako pred súdom prvej inštancie, žalovanej ani v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto jej odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).